

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

20 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Stănilă Elena în numele inculpatului Jurju Anatoli, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 04 iunie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Jurju Anatoli Xxxx, născut la xxxxxxx, originar și domiciliat în mun. xxxx, str. xxxxx, nr. xx, ap. xx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 06.03.2019 - 05.04.2019 (prima instanță);
2. 22.04.2019 - 04.06.2019 (instanța de apel);
3. 08.08.2019 – 20.11.2019 instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul (sediul Central) din 05 aprilie 2019, cauza fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Jurju Anatoli a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 1 an 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Jurju Anatoli, la 12.01.2019, aproximativ la ora 16:00, acționând în mod intenționat, a încălcat prevederile ordonanței de protecție emisă la 20.11.2018, de către Judecătoria Cahul, sediul Central, prin care pe o perioadă de trei luni a fost obligat să părăsească temporar domiciliul amplasat pe str. xxxxx, xxx, mun. xxxx, și să nu se apropie la o distanță de 200 metri de victima Jurju Svetlana, începând cu 20.11.2018, ora 14:20, care i-a fost adusă la cunoștință la 22.11.2018, se alfa în locuința în care avea interdicția de a intra, iar la solicitările victimei de a părăsi domiciliul situat pe str. xxxxx, mun. xxxx, acesta a refuzat.

Prima instanță a încadrat acțiunile inculpatului Jurju Anatoli în baza art. 320¹ Cod penal, conform indicilor calificativi: neexecutarea intenționată a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Stănilă Elena în numele inculpatului Jurju Anatoli, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, cu aplicarea unei pedepse non-privative de libertate.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- pedeapsa aplicată este prea aspră. Inculpatul este caracterizat pozitiv, nu are antecedente penale, s-a căit sincer de cele comise. Pedeapsa aplicată va influența negativ asupra inculpatului, care a declarat în ședință că dorește să execute o pedeapsă în formă de muncă neremunerată în folosul comunității, care de fapt va fi de folos și societății. Circumstanțele atenuante prevalează celor agravante, iar în conformitate cu art. 75 Cod penal la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate, corectării și reeducării vinovatului.

3. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 04 iunie 2019, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința contestată.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță corect a examinat și a acceptat cererea inculpatului Jurju Anatoli privind judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, considerând că din probele administrate rezultă că fapta inculpatului Jurju Anatoli este stabilită și există suficiente date cu privire la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, după cum o cer prevederile art. 364¹ alin. (4) Cod de procedură penală, a stabilit corect starea de fapt. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe administrate la faza urmăririi penale, și care au fost corect apreciate prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a atestat că prima instanță just a concluzionat, că fapta penală reținută în culpa inculpatului Jurju Anatoli a avut loc și a fost săvârșită de inculpatul Jurju Anatoli în circumstanțele descrise, iar prima instanță corect a calificat infracțiunea în baza art. 320¹ Cod penal.

De asemenea, cu referire la pedeapsa stabilită inculpatului, instanța de apel a reținut că prima instanță a ținut cont de prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, acesta beneficiind de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoarea, adică din maximul și din minimul prevăzut

de sancțiunea normei penale în baza căreia a fost condamnat, aceste limite revenind la închisoare de la 3 luni până la 2 ani. La fel, prima instanță corect a aplicat criteriile de individualizare a pedepsei stabilite la art.75 Cod penal și just a reținut ca circumstanțe agravante: săvârșirea infracțiunii, fiind anterior condamnat pentru infracțiune similară și pentru alte fapte care au relevanță.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că pedeapsa aplicată lui Jurju Anatoli este în limitele prevăzute de lege.

De asemenea, instanța de apel a constatat că la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei aplicate inculpatului Jurju Anatoli, prima instanță a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei care atenuază și agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Personalitatea inculpatului Jurju Anatoli, mai cu seamă faptul că prin sentința Judecătorei Cahul din 14.04.2017 a fost condamnat în baza art. 320¹, 320¹, 320¹ Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, la 1 an 6 luni închisoare. Mai mult, prin sentința Judecătorei Cahul din 31.07.2013 a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit.a) Cod penal, la închisoare pe un termen de 1 an 6 luni; prin sentința Judecătorei Cahul din 28.11.2011 Jurju Anatoli a fost condamnat în baza art. 217 alin.(2) Cod penal la 100 ore muncă neremunerată în folosul comunității (f.d. 32, 41). Astfel, instanța de apel a atestat că pedepsele aplicate anterior au fost insuficiente pentru corectarea inculpatului Jurju Anatoli și realizarea factorului preventiv al comportamentului infracțional al acestuia.

Mai mult, instanța de apel a considerat nefondate argumentele părții apărării privind caracterizarea pozitivă a inculpatului, prevalarea circumstanțelor atenuate, și ilegalitatea pedepsei stabilite de prima instanță, doar în temeiul săvârșirii infracțiunilor similare de mai multe ori, care nu constituie un motiv pentru aplicarea pedepsei cu închisoarea.

În acest sens, instanța de apel a menționat că dacă în atitudinea infractorului persista conduita antisocială, dar și lipsa dorinței de a se reintegra social și de a deveni un membru valoros al societății, atunci el prezintă un pericol sporit, iar pentru a proteja valorile sociale instanța de judecată urmează să aplice o pedeapsă mai severă decât cele aplicate anterior. Neaplicarea unei pedepse care ar fi oportună ar aduce la faptul că părții vătămate nu-i va dispărea sentimentul de victimă și nu va fi protejată.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că reeducarea inculpatului în spiritul respectării valorilor apărute de legea penală nu este posibilă decât prin menținerea pedepsei cu închisoarea, care va asigura restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni.

4. Decizia instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către avocatul Stănilă Elena în numele inculpatului Jurju Anatoli, care indică temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, art. 6, 8 CEDO, și solicită casarea parțială a sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri, cu aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse non-privative de libertate.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- nu au fost întrunite elementele infracțiunii;

- deși în apel a invocat că vinovăția a fost recunoscută integral, cauza penală a fost examinată în conformitate cu art. 364¹ Cod de procedură penală, nu are antecedente penale, este caracterizat pozitiv, Jurju Anatoli s-a căit sincer pentru cele incriminate, de instanța de apel sentința nu a fost modificată;

- ambele instanțe la stabilirea pedepsei nu au luat în considerare faptul că există o alternativă de pedeapsă prevăzută de legislator, or, conform art. 61 alin. (2) Cod penal pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate;

- în speță pedeapsa aplicată va influența negativ asupra condamnatului, acesta declarând în ședință că dorește să execute o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, care de fapt va fi de folos și societății.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, menționând că prin soluția instanței de apel referitor la mărimea, categoria și modul de executare a pedepsei, s-a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal.

Astfel, notează că instanța de apel și-a argumentat suficient soluția, a ținut cont pe deplin de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, iar în final a stabilit o pedeapsă echitabilă.

Totodată, consideră că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor apelantului, iar motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii contestate și probelor administrate la caz.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În speță se reține, că recurentul în cererea de recurs indică temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, ce prevăd aspectele când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii. Totodată, recurentul face referire și la încălcarea art. 6, 8 CEDO.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că alegațiile recurentului invocate în cererea de recurs nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest sens următoarele.

În privința temeiului de recurs invocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că acesta a fost invocat primordial în legătură cu motivarea instanței de apel în partea soluției ce ține de pedeapsa stabilită inculpatului Jurju Anatoli.

În acest sens, Colegiul penal atestă că acest temei, cât și alegațiile recurentului privind dezacordul cu motivarea instanței de apel privind soluția de menținere a sentinței primei instanțe fără modificări, nu și-a găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, nefiind identificate careva circumstanțe care ar justifica incidența acestui temei sub aspectele specificate de recurent, dat fiind faptul că,

instanța de apel la judecarea apelului și adoptarea deciziei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, s-a expus detaliat și argumentat asupra motivelor relevante invocate în apel, ce țin de măsura de pedeapsă stabilită și modul de executare a acesteia, fiind redată clar motivele pe care se întemeiază soluția instanței de apel de menținere fără modificări a sentinței primei instanțe, prin care inculpatul Jurju Anatoli a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal, în baza cumulului de probe, cercetate, verificate și apreciate just prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, fiindu-i stabilită pedeapsa de 1 an 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, soluția instanței de apel nefiind afectată de o eroare gravă de drept, fiind întemeiată pe concluzia corectă a primei instanțe, că inculpatul fiind anterior condamnat pentru săvârșirea infracțiunilor similare, nu a mers pe calea corijării, dar a continuat să săvârșescă infracțiuni, iar de către instanța de recurs ordinar nu sunt identificate temeiuri de a interveni în decizia instanței de apel sub aspectele contestate, or decizia instanței de apel este legală și întemeiată.

Astfel, din textul sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, se reține că instanțele de judecată au luat în considerare circumstanțele invocate de recurent, pedeapsa fiind aplicată cu respectarea cerințelor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, precum și au ținut cont în deplină măsură de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art. 7, 75 Cod penal, de cerințele prevăzute de art. 61 alin. (2) Cod penal, în vederea realizării scopului legii penale, de restabilire a echității sociale, corectare și reeducare a inculpatului Jurju Anatoli, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane, prevederi legale care au fost raportate just la circumstanțele cauzei penale, gravitatea infracțiunii săvârșite, precum și la personalitatea inculpatului Jurju Anatoli, care deși și-a recunoscut vinovăția, acesta anterior a fost condamnat pentru comiterea infracțiunilor similare, prin sentința Judecătorei Cahul din 14.04.2017 în baza art. 320¹, 320¹, 320¹ Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, la 1 an 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis (f.d. 41-46), având antecedente penale stinse și pentru comiterea altor infracțiuni (f.d. 32), ce denotă că acesta nu a conștientizat gravitatea conduitei sale infracționale și nu s-a corijat, condiții în care este justă soluția instanțelor de judecată că în privința inculpatului Jurju Anatoli, să fie aplicată anume pedeapsa cu închisoarea, cu executarea reală a acesteia.

Ce ține de temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, specificat de recurent, precum și încălcarea art. 6, 8 CEDO menționată formal de acesta, Colegiul penal atestă că au fost invocate pur declarativ, or în argumentarea cererii de recurs nu se identifică nici o critică în susținerea acestor

aspecte, mai mult că cauza penală a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul Jurju Anatoli recunoscându-și vinovăția în comiterea faptei incriminate, iar pe parcursul procesului penal în instanța de apel acesta și-a manifestat dezacordul doar cu pedeapsa stabilită nu și cu soluția primei instanțe în privința vinovăției sale.

Prin urmare, Colegiul penal atestă veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției ce ține de pedeapsa stabilită inculpatului Jurju Anatoli, și în virtutea corectitudinii acesteia și pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

7. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Stănilă Elena în numele inculpatului Jurju Anatoli, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 04 iunie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Jurju Anatoli XXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **20 decembrie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor

